

GRANATUM.

Merito nobis inculcat magnus Tullius, nos
nunquam aberraturos, si naturam fallere nesciam se-
quamur duces, hæc enim non solum perituras re-
rum species in isto semine producit in sæcula, sed ele-
ganti etiam producorum florum & fructuum sym-
bolo mortalibus delineat vivendi leges, sic sub he-
liotropij figura se se ad solis nutum dirigentis præcæribit subditis prom-
ptum erga Reges affectum, timorij sub mali Granati specie Regibus
insinuat felicissimè imperandi normam, cum enim mala Punica dulcè
gratissimè uniant acido, natura illorum floribus purpuram, maturo
verò fructui coronam indulget, ut cum purpurâ & coronâ dignum
esse ostendat, qui ita dulce condire novit acido, ut *Et bene habere, quid
amanda timere, Et parvi quid metuendo diligant.* Hinc ut amorem temperet
timor, necesse est, ne regnante solo amore soluti subditorum animi fa-
cile armentur in contemptam Regis dignitatem, prout docet Ruper-
tus Abbas, *sicut clementia honor est Principis, sic et honor Regis judicium deligit,*
*clementia ubi totum paritur, regia severitas crudelitate polletur, ubi veri totum reuol-
tatur, facies Majestatis sine vera disciplina contemnitur.* Nimia enim clemen-
tia Majestatem prodit, & proclives in temeritatem animi veniæ fida-
cilè peccare præsumunt, ubi ad dicendam causam & obtinendam cri-
minis absolutionem alio non egent patrociniò, quàm Principis amore!
Nam ubi per nimiam clementiam minuitur hæc discrimina inter malos bonosq; subla-
tum est, *in seipso sequitur, Et vitiosus eripit; unde uti pronissum ac vulgare ha-
bet clementiam sperat, nec desistit; nam cum omnibus ignoscere crudelitas est, quàm
nulli.* Quin imò dum exultante procul timore Reges perducilibus fa-
vent, in seipos se viunt, Majestate conjuranti perfidiæ semper ob-
noxia, sic Ludovicus Pius Caroli magni filius nimia lenitate tot re-
bellionibus viam aperuit, ut ex unius extinctæ cineribus novæ in dies
pullularent publicis malis faginandæ: nec tamen in solo timore fun-
danda est Regum potentia, nam ut ait Cicero: *malis dicitur variis castis et
vitis: hæc ut aptè deducit Seneca, Regibus certior est ex mansuetudine seve-
ritas,*

*filio, quia frequenter vindicta paucorum adun reprimit, omnium irascit, & regia
 crudelitas angit numerum tollendo, parentes cum liberis curas qui inter se esse sunt, &
 propinqui & amici in locum fugerunt succedunt. Unde amor timori copulan-
 dus est necessario nexu, ne subditi continuo timore
 pressi, eum tristi fastidio discant odire, quem toto affectu venerari
 debuerant: temperatus enim timor subicit amorem, prout ait Seneca *gladius
 verò & acer in dulcissimi sacentes excitat & omnia exquiri facit.* Ita sub Cæ-
 sare Caligula molito horrore obrigit Roma, dum vidit Senatores ac
 plebeios promiscua cæde involvi, & quasi ad incutiendum timorem
 non sufficeret mortem festinare, jubebat Caligula exquisitis suppli-
 cibus mortem protrahi, dicendo *feri, ut si mori sentiam, optabatq; popu-
 lo Romano unicum esse cervicem, ut eam unico ictu amputare posset,*
 tragicum illud frequenter usurpans *obviam dum veniam; sed violenta
 imperia nemo continuit diu, quia ut ait Seneca: necesse est, ut modico ti-
 more, quem modico timore.* Ita ex privato singulorum odio erupit furor
 publicus, & ex furore publico Caligulae catastrophe damando in
 Reges exemplo, ex quo patet, solum timorem diram esse Helenam,
 quæ sustinuit imperio aut Principi certum portendat naufragium:
 quod si autem timori socius amor accesserit, eos esse geminorum fra-
 trum Castoris & Pollucis symbola, diurnam & tranquillam felici-
 tatem promittentium; hinc a Plinio in Principe commendatur: *omni
 frivolis, non dissoluta clementia, ut nihil frivolis bilivitate, nihil & Augusti huma-
 nitate detrahatur.* Unde cum *serenissimus JOSEPHUS timorem & amorem
 gratissimum junxerit vinculo, eum non solum purpurâ & coronâ di-
 gnum fieri oportet, sed insuper omnari licet, tam solidis immi-
 xum fundamentis imperium in securâ felicitate**

duraturum.

HER-